

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۵/۱۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۲۱

تغییرات کمی و کیفی توده‌های جنگلی بعد از اجرای یک دوره طرح جنگل‌داری (بخش نم خانه جنگل خیرود)

- ❖ وحید اعتماد؛ استادیار گروه جنگل‌داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران
- ❖ منوچهر نمیرالیان؛ استاد گروه جنگل‌داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران
- ❖ محمود زبیری؛ استاد گروه جنگل‌داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران
- ❖ باریس مجنوینیان؛ استاد گروه جنگل‌داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران
- ❖ غلامحسین مرادی؛ دانشجوی دکتری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

چکیده

این بررسی با هدف تعیین میزان تغییرات تعداد درخت و موجودی حجمی سرپا پس از اجرای یک دوره طرح جنگل‌داری ده ساله (۱۳۷۱-۱۳۶۲) و مقایسه این تغییرات با اهداف انتخاب شده صورت گرفته است. آماربرداری در ابتدا و انتهای دوره به روش منظم تصادفی و با قطعات نمونه ۱۰ آری انجام شد و در هر قطعه نمونه، قطر برابر سیمه درختان از قطر ۷/۵ سانتی متر به بالا، و ارتفاع دو اصله درخت شاهد اندازه‌گیری شد و کیفیت ۶ متر اول تنه درختان دارای قطر برابر سیمه بالاتر از ۴۲/۵ سانتی متر برآورد شد. حجم درختان آماربرداری شده بر اساس تعاریف طرح جنگل‌داری نم خانه محاسبه شد. برای مقایسه میانگین حجم و تعداد درختان در هکتار در دو آماربرداری از آزمون t استودنت استفاده شد و برای مقایسه منحنی ارتفاع درختان در ابتدا و انتهای دوره، ابر نقاط مربوط به ارتفاع درختان شاهد ترسیم و با توجه به آن مدل‌سازی شد. نتایج نشان داد که طی اجرای طرح، میانگین حجم در هکتار ۱۰ سیلو افراش، و میانگین تعداد در هکتار ۴۷ اصله کاهش یافت که این مقدار تغییرات با توجه به آزمون انجام شده (در سطح احتمال ۵ درصد) معنی دار نیست. پس از اجرای طرح، منحنی ارتفاع درختان بالاتر رفت و حجم درختان با کیفیت درجه یک افزایش یافت. درصد حجم در هکتار گونه راش از مرز برنامه‌ریزی شده بیشتر شد و در مورد گونه‌های ممرز و بلוט به اهداف ایده‌آل نزدیک شد. در مورد سایر گونه‌ها نه تنها تناول استه به اهداف ایده‌آل نزدیک شود، بلکه از آن دور شده است. میزان جنگل‌کاری‌های انجام گرفته تقریباً ۵۰ درصد میزان برنامه‌ریزی شده است.

واژگان کلیدی: تعداد در هکتار، جنگل خیرود، طرح جنگل‌داری، موجودی سرپا.

مقدمه

است. بررسی عملکرد اجرای طرح جنگل‌داری گلبند نشان داد که این طرح به هدف خود، که استقرار کامل تجدید حیات بوده، نرسیده است [۳]. شریعت‌ژزاد [۴] با مقایسه دو شیوه جنگل‌شناسی تک‌گزینی و پناهی در جنگل‌های منطقه ویس در شمال ایران بیان کرد که انتخاب شیوه پناهی باعث دورشدن از اهداف برنامه‌ریزی شده می‌شود.

اهداف ایده‌آل طرح جنگل‌داری مورد بررسی، ایجاد توده‌های دانه‌زad ناهمسال و همسال (بسته به شرایط توده‌ها)، کاهش میزان مرز به نفع گونه‌های مرغوب (تا ۱۰ درصد موجودی حجمی توده)، و افزایش کمی و کیفی موجودی سرپایی گونه‌های راش (تا ۵۰ درصد حجم کل توده)، افرا، توسکا، بلوط (در رویشگاه‌های بلوط‌مرزستان)، ملچ، نمدار، زبان‌گنجشک، و گیلاس وحشی بوده است. هدف این بررسی پی‌بردن به میزان تغییرات حجم توده سرپا و دلایل آن پس از اجرای یک دوره طرح جنگل‌داری و مقایسه این تغییرات با اهداف انتخاب شده است.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

جنگل آموزشی و پژوهشی دانشکده منابع طبیعی به وسعت هشت‌هزار هکتار در هفت کیلومتری شرق شهر نوشتر واقع شده است و یکی از زیرحوزه‌های آبخیز شماره ۴۵ از جنگل‌های شمال و از مجموعه جنگل‌های تحت مدیریت اداره کل منابع طبیعی نوشتر محسوب می‌شود. این بررسی در دو میان بخش (نمخانه) از هشت بخش این جنگل‌ها صورت گرفته است (شکل ۱). مساحت این بخش ۹۹۲ هکتار است و با توجه به اینکه تعداد پنج پارسل به عنوان سطوح حفاظتی در نظر گرفته شده‌اند، برنامه بهره‌برداری در سطح ۶۷ هکتار اجرا شده است. بخش نمخانه از ارتفاع ۳۵۰ تا ۱۲۹۰ متر از سطح دریا گسترش دارد. میزان نزولات سالیانه ۱۳۵۰ میلی‌متر و متوسط درجه حرارت سالیانه ۱۶/۱ درجه سانتی‌گراد است. گونه‌های اصلی تشکیل‌دهنده

طرح‌های جنگل‌داری به منظور حفاظت از منابع آب و خاک، حفظ و ارتقای اکوسیستم‌های طبیعی، تأمین تجدید حیات جنگل، و استمرار تولید و سوق‌دادن آن به سوی تولید بالا و کیفیتی برتر اجرا می‌شوند. دست‌یابی به این اهداف در صورتی ممکن است که طرح‌های جنگل‌داری به شیوه صحیح تهیه و تدوین و اجرا شوند. در غیر این صورت، اجرای این طرح‌ها موجب تخربی و نابودی جنگل می‌شود [۱]. علاوه بر عوامل بیرونی، که موجبات تخربی جنگل را فراهم می‌کنند، یک دسته عوامل درونی نیز وجود دارند که جنگل‌های شمال را به نابودی می‌کشانند. از این عوامل درونی می‌توان به برنامه‌ریزی نادرست و اجرای ناصحیح طرح‌های جنگل‌داری اشاره کرد. با بررسی و کنترل همه جانبه و به موقع عملکرد و نتایج طرح‌ها در مقایسه با وضعیت پیشین آن، نه تنها می‌توان از تخربی و نابودی عوامل درونی جنگل ممانعت کرد، بلکه می‌توان به موقع ضعف‌ها و قوت‌های عملیات اجرایی را شناسایی کرد و در صدد چاره‌جویی برآمد.

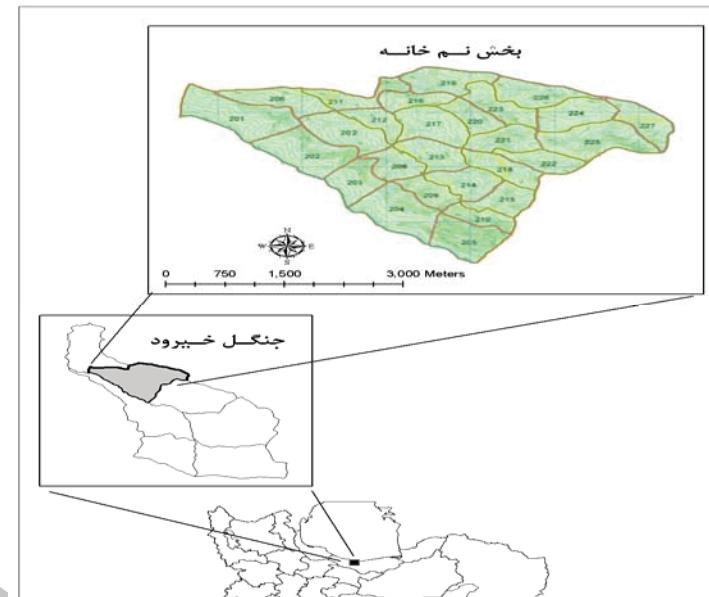
اگرچه سابقه و اجرای طرح‌های جنگل‌داری در بعضی از کشورهای اروپایی به بیش از سه قرن می‌رسد، در ایران، سابقه طرح‌های جنگل‌داری به سال ۱۳۳۸ برمی‌گردد. از آن زمان تاکنون هر ساله شاهد پیشرفت‌هایی در نحوه تهیه و اجرای طرح‌های جنگل‌داری مطابق با اصول علمی در شمال کشور هستیم، اما تجربیات حاصل از اجرای این گونه طرح‌ها تاکنون به صورت منظم تدوین نشده تا میراثی پربهای جنگل‌بانان آینده کشور باشد.

تحقیقات صورت گرفته نشان داده‌اند که اکثر طرح‌های جنگل‌داری اجراشده به اهداف انتخابی خود نرسیده‌اند. درویش‌صفت [۲] در بررسی تغییرات کمی و کیفی ناشی از اجرای یک دوره طرح جنگل‌داری در بخش پاتم (جنگل خیروودکنار) نشان داد که در طول اجرای طرح میانگین حجم در هکتار ۱۰/۱ درصد کاهش یافته است که این برخلاف اهداف برنامه‌ریزی شده

اجرای طرح فعال بوده و با توجه به سامان عرفی طرح‌های مجاور حدود چهار ماه، در اوایل پاییز و بهار، تمامی پارسل‌های این جنگل را مورد چرا قرار داده‌اند. در طرح جنگل‌داری مورد بررسی کلیه فعالیت‌های اجرایی در دفاتر روزانه ثبت و گزارش‌های تفصیلی فعالیت‌ها، بهره‌برداری، جاده‌سازی، و جنگل‌شناسی به صورت سالیانه جمع‌بندی و تدوین می‌شود. کلیه اطلاعات مورد نیاز از دفاتر موجود در طرح استخراج شده است.

این جنگل راش، ممرز، افرا، توسکا، و بلوط‌اند. در سال ۱۳۶۰ میانگین موجودی حجمی آن ۴۸۷ سیلو در هکتار اندازه‌گیری شده است [۵]. به علت مسن بودن توده‌های جنگلی، در دوره مورد بررسی، حداقل امکان برداشت ۲ درصد میانگین حجم در هکتار (۹/۷۴ سیلو) تعیین شده است. خاک‌های بخش نم خانه اغلب روی سنگ مادر آهکی شکاف‌دار و بهندرت روی شیست و مارن آهکی قرار دارد و تشکیلات زمین‌شناختی آن مربوط به دوران ژوراسیک علیاست.

دو گاوسرما در پارسل‌های ۲۱۷ و ۲۲۴ در طول

شکل ۱. موقعیت منطقه مورد مطالعه

و با توجه به تجربیات قبلی [۶] قطعات نمونه دایره‌ای با مساحت ۱۰ آری انتخاب شد. برای گویا ترکردن نتایج آماربرداری دوم، تعداد قطعات نمونه را که در آماربرداری اول ۱۷۶ قطعه نمونه با شبکه 200×200 متر بوده، در آماربرداری دوم با شبکه 200×150 متر به ۲۳۹ قطعه نمونه افزایش دادند تا بدین وسیله اثرات عملیات جنگل‌شناسی و جنگل‌داری اعمال شده بیشتر و بهتر نمایان شود و نتایج آماربرداری دقیق‌تر معلوم شود.

روش بررسی

در این مطالعه میزان موجودی حجمی و موجودی تعداد و تغییرات آن‌ها پس از گذشت یک دوره طرح جنگل‌داری ده‌ساله (۱۳۶۲-۱۳۷۱) بررسی شده است. آماربرداری در ابتدا و انتهای دوره به یک روش و مشخصات (از نظر زمان یا فصل آماربرداری، شکل و اندازه قطعات نمونه، وسایل اندازه‌گیری، و مشخصه‌های مورد نظر) انجام گرفت. آماربرداری به روش تصادفی سیستماتیک بوده

نتایج

مجموع برداشت از بخش نمخانه در طول این دوره شامل برداشت در عرصه پارسل‌ها، مسیرهای جاده، مناطق جنگل‌کاری، و مصارف روستایی بالغ بر $57790/89$ سیلو است که با توجه به مساحت قابل بهره‌برداری به طور متوسط $7/75$ سیلو در هکتار برداشت انجام گرفته است. میانگین تعداد و حجم در هکتار گونه‌ها در ابتدا و انتهای دوره در جدول‌های ۱ و ۲ نشان داده شده است. میانگین موجودی حجمی در هکتار در ابتدای طرح، $489/82$ سیلو، و در انتهای آن $499/68$ سیلو است (جدول ۱). به عبارت دیگر، در این مدت موجودی حجمی در هکتار ده سیلو افزایش یافته است. میانگین تعداد در هکتار در ابتدای دوره، 299 اصله، و در انتهای دوره به 252 اصله رسیده است (جدول ۲).

نتایج آزمون t استودنت نشان داد که اختلاف موجودی حجمی و تعداد در هکتار در ابتدا و انتهای دوره در سطح احتمال 95 درصد معنی‌دار نیست (جدول ۳).

شکل‌های ۲ و ۳ منحنی تعداد و حجم در هکتار تمام گونه‌ها در ابتدا و انتهای دوره را نشان می‌دهند. همان‌طور که در شکل ۲ نشان داده شده، در انتهای دوره میانگین تعداد در هکتار در طبقات قطری پایین (طبقات 10 تا 20) کاهش یافته، اما میانگین حجم در هکتار افزایش یافته است (شکل ۳)؛ یعنی وضعیت زادآوری در پایان دوره در وضعیت نامناسبتری قرار گرفته است.

جدول ۴ روند بهره‌برداری هر گونه را در مقایسه با سایر گونه‌ها نشان می‌دهد. در میان گونه‌ها، گونه ممرز بالاترین درصد تعداد و حجم نشانه‌گذاری را شامل می‌شود (جدول ۴). در شکل ۴ تغییرات تعداد گونه‌ها در ابتدا و انتهای دوره با هم مقایسه شده‌اند. در مورد گونه‌های بلوط، افرا، و توسکا شاهد افزایش تعدادیم، اما در مورد گونه راش شاهد کاهش تعداد هستیم (شکل ۴). در شکل ۵ تغییرات حجم گونه‌ها

در هر قطعه، نمونه علاوه بر قطر برابر سینه تمام درختان و ارتفاع درختان شاهد (ارتفاع نزدیک‌ترین درخت به مرکز قطعه و قطرهای دیگر موجود در قطعه نمونه)، کیفیت 6 متر اول تنہ درختانی که قطر برابر سینه آن‌ها بالاتر از $42/5$ سانتی‌متر بود، براساس روش Speidel بررسی و درجه‌بندی شد [۸، ۷].

حجم درختان آماربرداری شده به‌کمک تعاریف طرح جنگل‌داری محاسبه و سپس میانگین موجودی حجمی و تعداد در هکتار برای کل توده‌ها و هر گونه محاسبه شد. برای نمایش و تحلیل بهتر تغییرات میانگین موجودی حجمی و تعداد در هکتار از چهار کلاسۀ قطری استفاده شد که کلاسۀ کم‌قطر شامل طبقات قطری 10 تا 30 سانتی‌متر، کلاسۀ میان‌قطر شامل طبقات قطری 35 تا 50 سانتی‌متر، کلاسۀ بزرگ شامل طبقات قطری 55 تا 80 سانتی‌متر، و کلاسۀ خیلی بزرگ شامل طبقات قطری 85 تا 175 سانتی‌متر است. برای مقایسه میانگین موجودی حجمی و تعداد درختان در هکتار در دو آماربرداری از آزمون t استودنت (در سطح احتمال 5 درصد و درجه آزادی 33) استفاده شد. برای مقایسه منحنی ارتفاع درختان در ابتدا و انتهای دوره، ابر نقاط مربوط به ارتفاع درختان شاهد (در دو آماربرداری ابتدا و انتهای طرح) ترسیم و سپس با توجه ابر نقاط، مدل‌های ریاضی‌آماری زیر به دست آمدند.

(۱)

$$h_1 = \frac{d^2}{10.26927 + .299335d + .02598d^2} + 1.30$$

(۲)

$$h_2 = \frac{d^2}{-1.05727 + .961325d + .01881d^2} + 1.30$$

در این روابط h_1 و h_2 به ترتیب ارتفاع برآورده شده در ابتدا و انتهای دوره بر حسب متر، و d قطر برابر سینه بر حسب سانتی‌متر است.

جدول ۱. میانگین حجم در هکتار گونه ها (بر حسب سیلو) در ابتدا و انتهای دوره در بخش نمکانه

طبقات قطري	راش ۱۳۶۲	مرمز ۱۳۶۲	افرا ۱۳۶۲	توسکا ۱۳۶۲	بلوط ۱۳۶۲	ساير گونهها ۱۳۶۲	كل ۱۳۷۱
۱۰	۲/۰۰	۱/۱۳	۱/۴۲	۱/۹۳	۰/۰۳	۰/۱۹	۴/۲۹
۱۵	۲/۶۷	۱/۸۵	۲/۴۲	۲/۶۴	۰/۰۸	۰/۱۲	۵/۸۸
۲۰	۳/۹۷	۲/۸۰	۳/۶۳	۳/۷۷	۰/۰۴	۰/۱۳	۸/۵۲
۲۵	۴/۳۱	۳/۹۱	۴/۲۵	۴/۷۷	۰/۰۲	۰/۱۷	۹/۳۰
۳۰	۵/۸	۵/۳۲	۶/۱۳	۶/۳۵	۰/۰۰	۰/۴۵	۱۳/۳۵
۳۵	۶/۲۵	۶/۴۳	۶/۳۰	۶/۳۷	۰/۱۵	۰/۲۴	۱۴/۵۹
۴۰	۷/۳۰	۷/۷۰	۷/۱۷	۷/۲۵	۰/۱۸	۰/۴۰	۱۷/۲۹
۴۵	۷/۹۵	۸/۸۰	۷/۸۶	۷/۱۰	۰/۰۰	۰/۵۶	۱۷/۲۷
۵۰	۱۱/۴۲	۱۰/۸۰	۷/۱۶	۷/۰۴	۰/۰۸	۰/۲۴	۱۹/۰۸
۵۵	۹/۰۷	۱۳/۶۰	۸/۰۵	۸/۱۵	۰/۱۵	۰/۷۴	۱۹/۱۸
۶۰	۱۰/۲۸	۱۲/۰۸	۸/۳۷	۸/۶۰	۰/۲۱	۰/۴۷	۲۰/۰۹
۶۵	۱۰/۲۴	۱۵/۸۵	۷/۰۶	۷/۱۰	۰/۰۰	۰/۵۲	۲۰/۰۰
۷۰	۱۳/۱۴	۱۳/۲۵	۹/۲۳	۹/۲۵	۰/۱۲	۰/۷۱	۲۵/۰۶
۷۵	۱۰/۹۳	۱۴/۴۳	۱۳/۴۵	۷/۸۴	۰/۰۰	۰/۳۷	۲۵/۲۲
۸۰	۱۲/۳۵	۱۲/۰۰	۱۵/۸۵	۷/۰۶	۰/۱۰	۰/۱۷	۲۰/۸۰
۸۵	۱۴/۷۷	۱۳/۰۰	۱۴/۰۶	۹/۸۸	۰/۰۰	۰/۹۸	۲۴/۲۲
۹۰	۱۰/۳۶	۱۴/۷۷	۱۴/۹۲	۸/۲۵	۰/۰۰	۰/۱۳	۲۵/۰۶
۹۵	۱۳/۹۲	۱۴/۰۶	۱۴/۰۶	۹/۲۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۲۴/۸۴
۱۰۰	۹/۳۰	۱۲/۲۸	۹/۳۰	۹/۲۱	۰/۰۰	۰/۲۸	۱۳/۱۳
۱۰۵	۱۰/۰۵	۱۱/۷۲	۱۱/۶۵	۱۱/۶۵	۰/۰۰	۰/۹۱	۲۷/۲۰
۱۱۰	۱۰/۳۶	۱۲/۰۸	۱۲/۰۸	۸/۰۵	۰/۰۰	۰/۶۴	۲۴/۲۵
۱۱۵	۱۰/۶۴	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۱۳/۱۳
۱۲۰	۱۰/۰۵	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۲۰/۲۵
۱۲۵	۱۰/۰۵	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۲۳/۷۵
۱۳۰	۱۱/۵۲	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۲۳/۷۵
۱۳۵	۱۲/۳۷	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۲۳/۰۰
۱۴۰	۱۴/۰۲	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۱۸/۳۱
۱۴۵	۱۴/۳۴	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۱۰/۰۰
۱۵۰	۱۵/۰۵	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۸/۸۹
۱۵۵	۱۵/۰۵	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۶/۰۴۸
۱۶۰	۱۵/۰۵	۱۰/۰۲	۱۰/۰۲	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۶/۰۴۸
۱۶۵	۱۰/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۰/۰۰
۱۷۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۰/۰۰
۱۷۵	۰/۰۰	۱/۰۱	۱/۰۱	۹/۰۸	۰/۰۰	۰/۷۳	۶/۰۵
مجموع	۲۴۲/۷۶	۲۷۹/۵۲	۱۷۰/۷۳	۱۵۲/۷۸	۱۶/۸۹	۵/۹۷	۱۰/۱۷

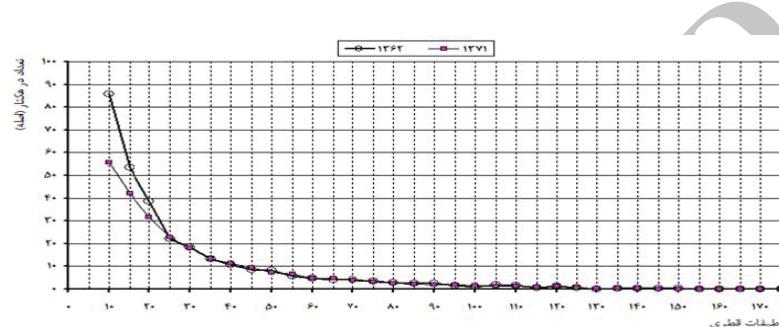
جدول ۲. میانگین تعداد در هکتار گونه‌ها در ابتدا و انتهای دوره در بخش نمخانه

كل		سایر گونه‌ها		بلوط		توسکا		افرا		مرمز		راش		طبقات قطري
۱۳۷۱	۱۳۶۲	۱۳۷۱	۱۳۶۲	۱۳۷۱	۱۳۶۲	۱۳۷۱	۱۳۶۲	۱۳۷۱	۱۳۶۲	۱۳۷۱	۱۳۶۲	۱۳۷۱	۱۳۶۲	
۵۵/۶۹	۸۵/۷۹	۲/۲۶	۴/۰۳	۰/۵۰	۰/۰۵	۰/۵۵	۱/۲۵	۱/۱۶	۱/۶۴	۲۸/۵۲	۳۸/۶۹	۲۲/۷	۴۰/۱۱	۱۰
۴۲/۰۳	۵۳/۵۲	۱/۲	۲/۵۰	۰/۱۹	۰/۱۱	۰/۷۷	۰/۸۵	۰/۹۹	۱/۷۰	۲۲/۰۴	۲۴/۰۳	۱۶/۸۴	۲۴/۳۱	۱۵
۳۱/۰۷	۳۸/۷۵	۰/۶۲	۱/۵۳	۰/۱۹	۰/۱۱	۰/۵۳	۰/۹۶	۰/۹۹	۰/۹۰	۱۶/۵۰	۱۷/۱۵	۱۲/۷۴	۱۷/۰۶	۲۰
۲۲/۸۷	۲۲/۱۵	۰/۴۱	۰/۷۹	۰/۱۰	۰/۰۵	۰/۵۳	۰/۳۹	۱/۱۴	۰/۵۱	۱۱/۳۷	۱۰/۱۱	۹/۳۲	۱۰/۲۸	۲۵
۱۸/۰۶	۱۸/۲۹	۰/۶۳	۰/۶۲	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۴۸	۰/۶۲	۰/۹۰	۰/۶۸	۸/۷۰	۸/۴	۷/۳۰	۷/۹۵	۳۰
۱۳/۲۶	۱۳/۳۵	۰/۲۲	۰/۴۵	۰/۱۴	۰/۰۰	۰/۲۴	۰/۲۸	۱/۰۸	۱/۱۳	۵/۷۳	۵/۷۹	۵/۸۵	۵/۶۸	۳۵
۱۱/۳۰	۱۰/۹۰	۰/۲۹	۰/۵۱	۰/۱۲	۰/۰۵	۰/۴۳	۰/۳۹	۰/۶۲	۱/۱۳	۴/۸۱	۴/۰۳	۵/۰۳	۴/۷۷	۴۰
۹/۰۴	۸/۶۳	۰/۲۰	۰/۲۸	۰/۱۲	۰/۰۵	۰/۲۹	۰/۲۸	۰/۶۰	۰/۲۸	۳/۹۳	۳/۷۵	۴/۴۰	۳/۹۸	۴۵
۷/۳۶	۸/۱۲	۰/۱۲	۰/۴۵	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۲۲	۰/۵۶	۰/۳۴	۰/۵۱	۲/۶۳	۲/۸۹	۴/۰۳	۴/۲۶	۵۰
۶/۶۵	۵/۸۵	۰/۲۲	۰/۲۸	۰/۱۲	۰/۰۰	۰/۲۱	۰/۱۱	۰/۲۹	۰/۲۸	۱/۸۱	۲/۵۰	۴/۰۰	۲/۸۷	۵۵
۴/۸۲	۴/۷۷	۰/۱۲	۰/۱۱	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۷	۰/۵۶	۰/۱۲	۰/۱۱	۱/۵۷	۱/۹۸	۲/۸۷	۲/۴۴	۶۰
۴/۶۶	۴/۰۲	۰/۱۰	۰/۲۲	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۱۰	۰/۷۴	۱/۳۸	۱/۶۷	۳/۰۴	۱/۹۹	۶۵
۳/۶۴	۴/۰۹	۰/۱۰	۰/۱۱	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۱۲	۰/۱۱	۰/۱۲	۰/۲۸	۱/۱۶	۱/۴۷	۲/۱۲	۲/۱۰	۷۰
۳/۲۱	۳/۴۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۱	۰/۵۶	۰/۰۵	۰/۰۵	۱/۰۶	۱/۸۰	۱/۹۵	۱/۴۸	۷۵
۲/۳۹	۲/۷۸	۰/۰۲	۰/۱۱	۰/۰۷	۰/۰۰	۰/۱۲	۰/۵۶	۰/۱۵	۰/۰۵	۰/۸۵	۱/۱۳	۱/۳۸	۱/۴۲	۸۰
۲/۳۷	۲/۵۵	۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۱	۰/۱۷	۰/۱۰	۰/۱۷	۰/۱۸۲	۱/۳۰	۱/۴۸	۸۵	
۲/۰۵	۲/۳۸	۰/۰۸	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۱۴	۰/۲۸	۰/۷۵	۱/۰۲	۱/۰۶	۰/۹۰	۹۰
۱/۹۱	۱/۶۴	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۷۲	۰/۴۵	۱/۰۹	۱/۰۸	۹۵
۱/۶۵	۰/۹۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۸	۰/۰۰	۰/۱۰	۰/۰۰	۰/۱۷	۰/۰۰	۰/۴۳	۰/۲۸	۰/۸۵	۰/۶۲	۱۰۰
۱/۱۳	۱/۸۷	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۷	۰/۲۸	۰/۱۷	۰/۵۶	۰/۵۳	۰/۲۸	۱۰۵
۱/۳۱	۱/۵۳	۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۱	۰/۱۱	۰/۰۷	۰/۰۰	۰/۲۷	۰/۳۹	۰/۸۲	۰/۹۰	۱۱۰
۰/۸۵	۰/۶۸	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۱	۰/۰۰	۰/۰۷	۰/۰۰	۰/۱۰	۰/۳۴	۰/۵۳	۰/۲۸	۱۱۵
۱/۷۷	۱/۱۳	۰/۰۳	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۱۵	۰/۰۵	۰/۱۷	۰/۲۲	۰/۷۵	۱۲۰
۰/۴۹	۰/۵۱	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۶	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۲۷	۰/۲۸	۱۲۵
۰/۳۵	۰/۱۱	۰/۰۳	۰/۰۵	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۳۱	۰/۵۶	۱۳۰
۰/۴۱	۰/۳۴	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۵۶	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۲۹	۰/۱۱	۱۳۵
۰/۲۵	۰/۲۲	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۱۱	۰/۰۳	۰/۰۰	۰/۱۷	۰/۱۱	۱۴۰
۰/۰۹	۰/۲۸	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۱۱	۰/۰۵	۰/۱۱	۱۴۵
۰/۰۲	۰/۴۴	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۱۰	۰/۱۱	۰/۱۱	۱۵۰
۰/۱۲	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۱۵۵
۰/۱۲	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۱۶۰
۰/۰۷	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۲	۰/۰۰	۱۶۵
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱۷۰
۰/۱۲	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۴	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۳	۰/۰۰	۱۷۵
۲۵۱/۶۳	۲۹۸/۹۰	۶/۱۹	۱۲/۵۶	۱/۹۳	۰/۶۲	۴/۹۴	۹/۱۰	۹/۶۴	۱۰/۸۱	۱۱۵/۶۱	۱۲۹/۵۹	۱۱۱/۸۴	۱۳۷/۹۴	مجموع

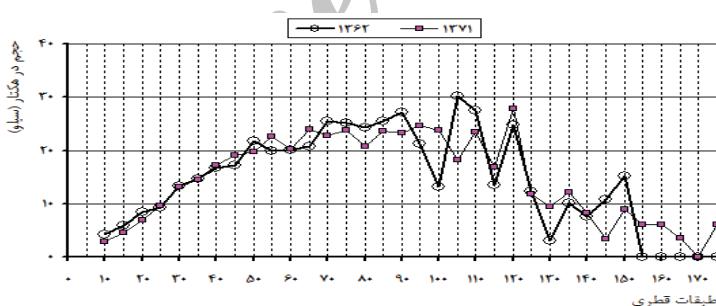
جدول ۳. نتایج آزمون t استوونت برای موجودی حجمی و تعداد در هکتار در ابتداء و انتهای دوره

كل		سایر گونه‌ها		بلوط		توسکا		افرا		مرمز		راش		مقدار t	سطح معنی‌داری												
حجم	تعداد	حجم	تعداد	حجم	تعداد	حجم	تعداد	حجم	تعداد	حجم	تعداد	حجم	تعداد														
+/۷۰ ns	+/۱۶ ns	+/۰۰ *	+/۰۲ *	+/۴۳ ns	+/۰۱ *	+/۹۶ ns	+/۰۰ *	+/۷۳ ns	+/۴۵	+/۲۲ ns	+/۱۹ ns	+/۰۱ *	+/۱۹ ns	-۰/۳۸	۱/۴۵	۳/۱۷	۲/۴۷	-۰/۸۰	-۲/۶۵	۰/۰۵	۳/۱۴	۰/۳۵	۰/۷۷	۱/۲۶	۱/۳۳	-۲/۶۴	۱/۳۵

(ns): عدم معنی‌داری در سطح احتمال ۹۵ درصد، (*): عدم معنی‌داری در سطح احتمال ۹۰ درصد)

شکل ۲. منحنی تعداد در هکتار تمام گونه‌ها در بخش نمکانه در ابتداء و انتهای دوره

شکل ۳. منحنی حجم در هکتار تمام گونه‌ها در بخش نمکانه در ابتداء و انتهای دوره

جدول ۴. درصد تعداد و حجم درختان نشانه‌گذاری شده در مقایسه با کل درختان

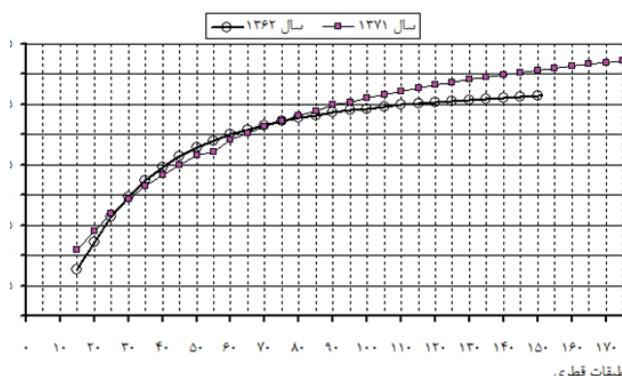
گونه	درصد کل حجم نشانه‌گذاری شده	درصد کل تعداد نشانه‌گذاری شده
راش	۳۵/۱۸	۳۱/۵۵
مرمز	۴۸/۳۵	۵۴/۶۶
افرا	۵/۸۹	۳/۸۱
توسکا	۳/۹۰	۲/۸۳
بلوط	۰/۶۹	۰/۳۳
سایر	۵/۹۹	۶/۸۲
مجموع	۱۰۰	۱۰۰

همان‌طور که در شکل نشان داده شده است، پس از اجرای طرح، حجم درختان با کیفیت درجه یک افزایش یافته است (شکل ۴).

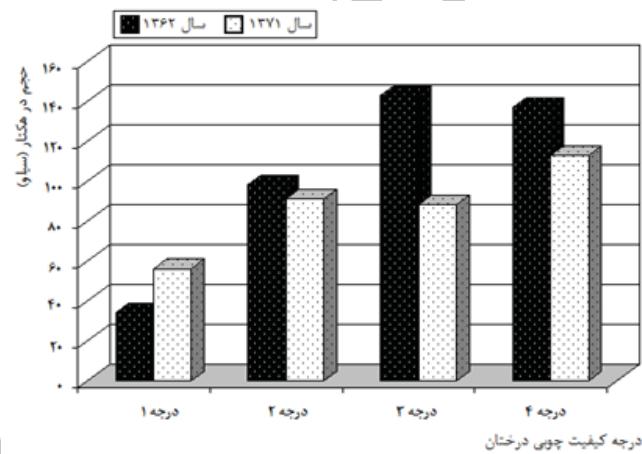
پس از قراردادن هر طبقه قطری در فرمول ارتفاع مربوط به هریک از آماربرداری‌ها، ارتفاع آن طبقه در ابتدا و انتهای دوره محاسبه شد و سپس منحنی ارتفاع ترسیم شد (شکل ۵).

در ابتدا و انتهای دوره با حالت ایده‌آل (اهداف برنامه‌ریزی شده) مقایسه شده است. در طی این دوره درصد حجمی گونه‌های راش و بلوط افزایش و بر عکس مرز، افرا، و سایر گونه‌ها کاهش یافته، ولی هیچ‌کدام به جز گونه راش به اندازه مقدار برنامه‌ریزی نرسیده است (شکل ۵).

درختان در سال ۱۳۶۲ با ۱۳۷۱ مقایسه شده است.

شکل ۵. منحنی ارتفاع تمام گونه‌ها در بخش نمخانه در ابتدا و انتهای دوره

شکل ۴. کیفیت چوبی تمام گونه‌ها بر حسب حجم در هکتار

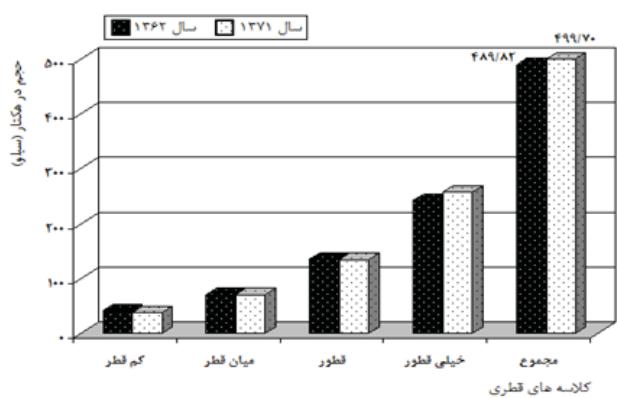
منظم کردن توده‌های ناهمسال پرداخته شد تا شرایط لازم برای اجرای شیوه تک‌گزینی در آن‌ها فراهم شود. با مقایسه دو آماربرداری انجام‌گرفته، میانگین تعداد در هکتار از ۲۹۹ اصله به ۲۵۲ اصله کاهش یافته است که این مقدار کاهش با توجه به آزمون انجام‌شده معنی‌دار نیست. این کاهش فقط در کلاسۀ کم قطر دیده می‌شود و در سایر کلاس‌ها به رغم بهره‌برداری بیشتر، تعداد در هکتار آن‌ها افزایش یافته است (شکل ۶). از طرف دیگر، نهال‌های غرس‌شده در عرصه جنگل‌کاری‌ها هنوز رشد چندانی نکرده و زمان بیشتری نیاز دارند تا از حد شمارش عبور کنند و وارد کلاسۀ کم قطر شوند. بنابراین، در انتهای دوره اول نمی‌توان حصول به کلیه اهداف طرح را انتظار داشت. عواملی که باعث کاهش تعداد در هکتار کلاسۀ کم قطر شده‌اند عبارت‌اند از:

بحث و نتیجه‌گیری

واحد برنامه‌ریزی در طرح نمخانه پارسل بوده و شیوه جنگل‌شناسی آن تک‌گزینی انتخاب شده است. هدف‌های جنگل‌شناسی در این بخش، ایجاد توده‌های دانه‌زاد ناهمسال و بسته به شرایط توده‌ها همسال (به عنوان مثال در جنگل‌کاری‌ها) بوده است. بدین‌منظور، در توده‌های سالم‌مند، نسبت به برداشت درختان مسن، توخالی و فرتوت اقدام گردید و در توده‌های میان‌سال عملیات پرورشی تنک‌کردن اجرا شد. در توده‌هایی که هدف ایجاد توده‌های دانه‌زاد همسال بود، ضمن برداشتمانی و بهداشتی به همسان‌نمودن حالت نامنظم توده‌ها (که در آن‌ها اختلاف سن و پراکنش قطری وجود داشت) پرداخته شد. در توده‌هایی که مناسب روش دانه‌زاد ناهمسال بودند، ضمن نشانه‌گذاری‌ها به

و مسیرهای جاده).

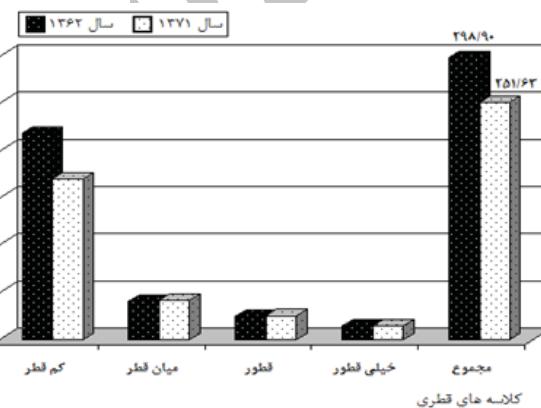
مجموع برداشت از بخش نم خانه در طول این دوره به طور متوسط ۷/۷۵ سیلو در هکتار بوده است. با وجود این میانگین حجم در هکتار تودهها طی اجرای طرح ۱۰ سیلو افزایش یافته است. این افزایش حجم مربوط به کلاسه خیلی قطور است و بقیه کلاسه‌ها کاهش جزئی دارند (شکل ۷). با توجه به آزمون انجام شده، اختلاف حجم در هکتار در ابتدا و انتهای دوره معنی‌دار نیست.

شکل ۷. پرآشنش حجم در هکتار تودهها در کلاسه‌های قطری

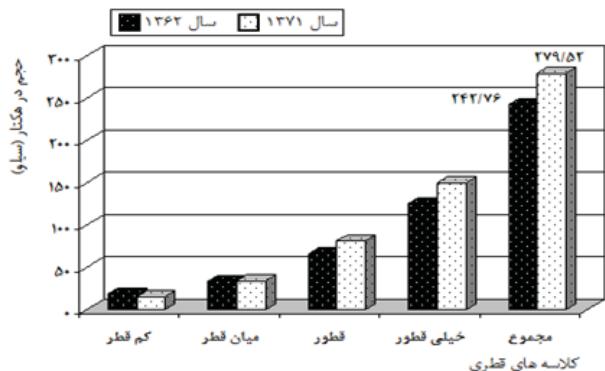
می‌آید. اگر مشکل دام وجود نداشته باشد، مجری باید در صدد رفع مشکلات عدم زادآوری در عرصه تحت مدیریت باشد. این در حالی است که در بررسی عملکرد اجرای یک دوره طرح جنگل‌داری گلبلند [۳] و بخش پاتم [۲] تعداد در هکتار گونه راش افزایش داشته است. اگرچه گونه راش از نظر تعداد کاهش یافته، این کاهش در سطح احتمال ۹۵ درصد معنی‌دار نیست. این گونه از نظر حجم آن هم در کلاسه‌های میان‌قطر، قطور، و خیلی قطور افزایش یافته است که این مسئله خود عدم ورود نهال‌های زادآوری شده به قطر قابل شمارش را تأیید می‌کند. با توجه به نحوه نشانه‌گذاری‌ها و هدف‌های جنگل‌شناسی، درصد حجمی گونه راش از مرز ۵۰ درصد، که هدف ایده‌آل است، گذشته و به ۵۵/۹۵ درصد رسیده است (شکل ۵).

عوامل طبیعی (از جمله عدم یا کمبود نهال‌هایی که قبل از قابل شمارش بوده و باید اکنون به این طبقات راه پیدا می‌کردند، یا درختانی که قبل از این طبقات بوده ولی بر اثر آفات یا بارش‌های سنگین برف خشک، شکسته یا ریشه‌کن شده یا بر اثر رقابت تاجی و نوری حذف شده‌اند) و عوامل غیرطبیعی (از جمله مصارف متعدد درختان با قطر کم، افزایش سطح چراغ‌گاه و چرای دام، وجود نقاط خالی بر اثر اجرای طرح مثل جنگل‌کاری‌ها که هنوز جوان‌اند و نهال‌های آن‌ها رشد زیادی نکرده،

شکل ۶. پرآشنش تعداد در هکتار تودهها در کلاسه‌های قطری

همان‌طور که گفته شد، نسبت درصد تعداد گونه راش در مقایسه با ابتدای دوره کاهش یافته (شکل ۴) و دلیل آن را با توجه به کاهش شدید تعداد در کلاسه قطر (شکل ۸) می‌توان در عدم ورود نهال‌هایی دانست که قبل از قابل اندازه‌گیری نبوده‌اند. نتایج بررسی حجتی [۹] این نکته را تأیید می‌کند. حجتی در راستان‌های بخش گرازین جنگل خیرود پی‌برد که تعداد در هکتار در طبقات قطری ۴۰-۴۱ سانتی‌متر به مراتب کمتر از طبقه قطری ۸۰-۸۱ سانتی‌متر است [۹]. او دلیل این مشاهدات را دوربودن فاصله زمانی سال عمده بذردهی گونه راش، چرای دام، و بروز سرما یا خشکی شدید ذکر کرد. کاهش حجم این گونه یک هشدار جدی برای مجریان طرح‌های جنگل‌داری است که با حضور دام چنین مشکلاتی از نظر اجرایی به وجود

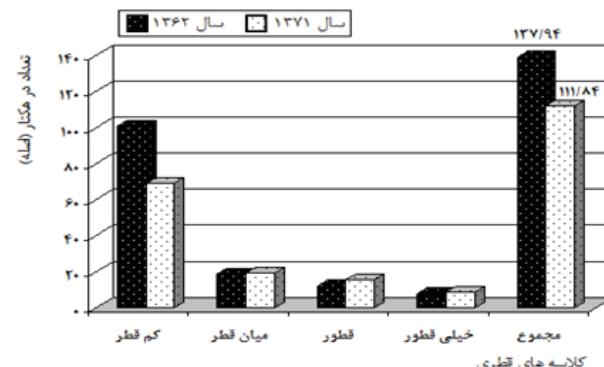

شکل ۹. پراکنش حجم در هکتار در کلاسه‌های قطری گونه راش

می‌گرفت، فضای خالی زیادی به وجود می‌آمد که از نظر جنگل‌شناسی و نشانه‌گذاری صحیح به نظر نمی‌رسد. هدف طرح در مورد گونه افرا، افزایش تعداد و حجم است. این گونه نسبت به ابتدای دوره از نظر تعداد افزایش و از نظر درصد حجمی کاهش جزئی (۰/۶۷ درصد) داشته است که چندان چشمگیر نیست (شکل ۵).

با مقایسه ابتدا و انتهای دوره، تعداد در هکتار گونه توسکا کاهش یافته است که این کاهش در سطح احتمال ۹۵ درصد معنی دار است (شکل ۱۱). عدم ورود نهال‌هایی که قبلًا قابل اندازه‌گیری بوده‌اند از دلایل این کاهش است که این وضعیت را می‌توان به علت عدم زادآوری گستردۀ این گونه تفسیر کرد. همچنین تعدادی از نهال‌های موجود در کلاس کم‌قطر به دلیل شکسته شدن بر اثر برف و خشک شدن بر اثر رقابت تاجی (به علت ارتفاع و قطر کم) از بین می‌روند یا به دلیل نیاز مصارف چوپانان کوتزده می‌شوند. این گونه از نظر حجم در هکتار با ابتدای اجرایی طرح تغییر مهمی نداشته است (شکل ۱۲) و ضروری به نظر می‌رسد که در جهت حذف عوامل تخریب طبیعی و غیر طبیعی و ایجاد فضای مناسب زادآوری اقدام شود تا بتوانیم به اهداف ایده‌آلی که برای این گونه پیش‌بینی شده نائل آییم.

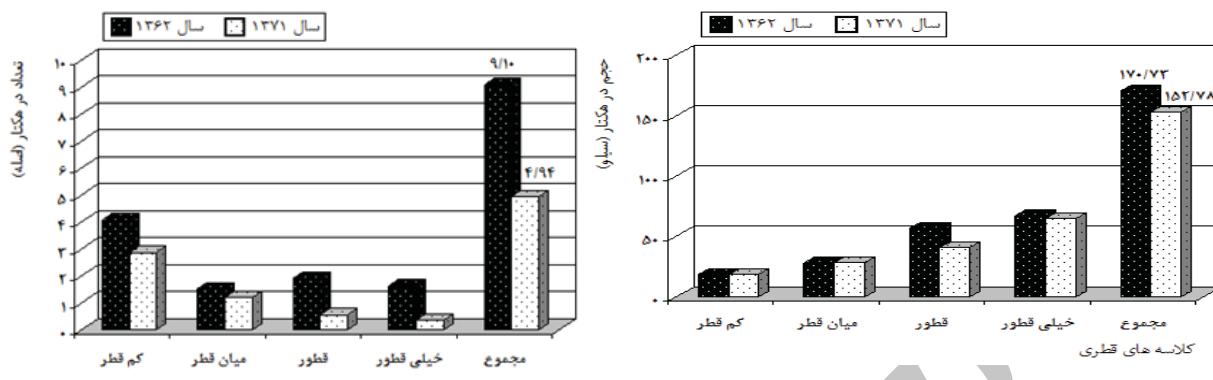
در مورد گونه بلوط، هدف طرح افزایش سطح کمی

شکل ۸. پراکنش تعداد در هکتار در کلاسه‌های قطری گونه راش

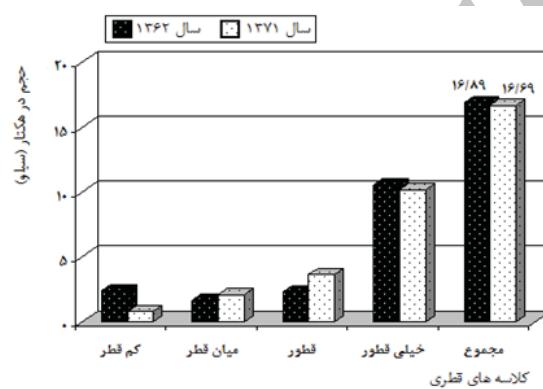
گونه مرز با توجه به خواهش اکولوژیکی، سرشت سازگاری با هر نوع شرایط ادفایکی، و بهره‌برداری به‌گزینی در قدیم به سرعت جایگزین جوامع اصلی شده است و با توجه به کیفیت پایین گونه مرز هدف طرح کاهش این گونه به نفع گونه‌های مرغوب تا ۱۰ درصد موجودی حجمی توده می‌باشد. به همین دلیل، در برنامه‌های جنگل‌شناسی کتابچه طرح برای تغییر این وضعیت، فشار عمدۀ‌ای بر روی این گونه (در قالب برش‌های بهداشتی، اصلاحی، و قطع یکسره) پیشنهاد شده است. در طول اجرای طرح، به دلیل نشانه‌گذاری زیادی که بر روی این گونه شده میزان درصد تعداد و حجم در هکتار آن کاهش یافته است (شکل‌های ۴ و ۵). در بررسی تغییرات کمی و کیفی اجرای یک دوره طرح جنگل‌داری در بخش پاتم، درصد تعداد و حجم گونه مرز برخلاف هدف برنامه‌ریزی شده افزایش داشته است [۲].

در این مطالعه، حجم در هکتار گونه مرز فقط در کلاس میان‌قطر افزایش یافته است (شکل ۱۰) که دلیل این امر نه تنها مربوط به انتقال حجم درختان از کلاسه‌های پایین به بالاست، بلکه این گونه به دلیل واقع شدن در زیر اشکوب گونه‌های مرغوب و اینکه هیچ گونه مزاحمتی از نظر جنگل‌شناسی برای سایر گونه‌ها ندارد، ترجیحاً نگه‌داری شده‌اند. در صورتی که در دوره گذشته برداشت بیشتری از این درختان صورت

شکل ۱۱. پرآشن حجم در هکتار در کلاسه‌های قطربی گونه توسکا

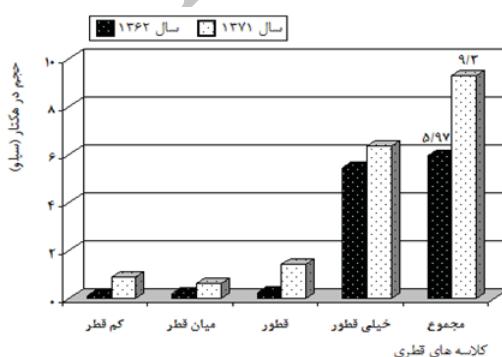
شکل ۱۰. پرآشن حجم در هکتار در کلاسه‌های قطربی گونه ممز

شکل ۱۲. پرآشن حجم در هکتار در کلاسه‌های قطربی گونه توسکا

متوسط در هر هکتار ۰/۶۲ اصله، و در انتهای دوره ۱/۹۳ اصله فراوانی داشته است (شکل ۱۳). با مقایسه ابتدا و انتهای دوره، شاهد افزایش حجم در هکتار این گونه هستیم (شکل ۱۴) که علت آن را می‌توان عدم نشانه‌گذاری در پارسل‌ها (به جز در موارد استثنایی) و

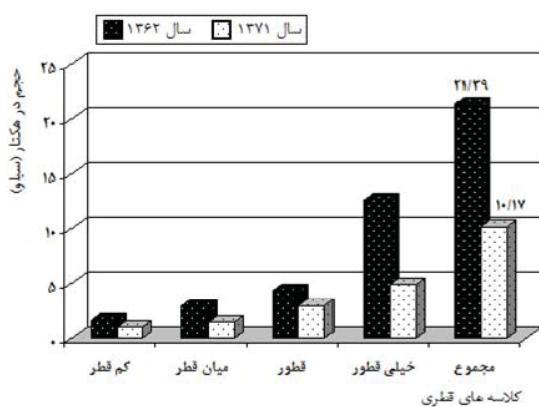
و کیفی این گونه در رویشگاه‌های بلوط‌ممبرستان است. در طول اجرای طرح تعداد در هکتار این گونه به‌طور معنی‌داری افزایش یافته است (جدول ۳). این گونه در مقایسه با سایر گونه‌ها در بخش نمخانه از درصد پایینی برخوردار است. در ابتدای دوره به‌طور

شکل ۱۴. پرآشن حجم در هکتار در کلاسه‌های قطربی گونه بلوط

شکل ۱۳. پرآشن تعداد در هکتار در کلاسه‌های قطربی گونه بلوط

به هیچ‌وجه در سطح پارسل‌ها مبادرت به نشانه‌گذاری این گونه درختان نشده است. کاهش حجم و تعداد در آن‌ها عمدتاً مربوط به خروج درختان خشک‌شده ملچ برای مصارف روستایی و خروج درختانی است که در مسیر جاده‌های احتمالی نشانه‌گذاری شده‌اند. علت دیگر کاهش تعداد این گونه‌ها را می‌توان در عدم زادآوری یا عدم ورود به طبقه قطری ۱۰ سانتی‌متری دانست. در طول اجرای طرح، نشانه‌گذار در سطح پارسل‌ها همواره افزایش تعداد و حجم گونه‌های فوق را مدنظر قرار داده و هر جا که ضرورت داشته به تقویت تاج و تکثیر این گونه‌ها اقدام کرده است. با این حال با توجه به کاهش شدید درصد حجمی این گونه‌ها (تا سقف ۵۰ درصد کاهش)، نه تنها نتوانسته‌ایم به اهداف ایده‌آل در مورد این گونه‌ها نزدیک شویم، بلکه از آن دور شده‌ایم.

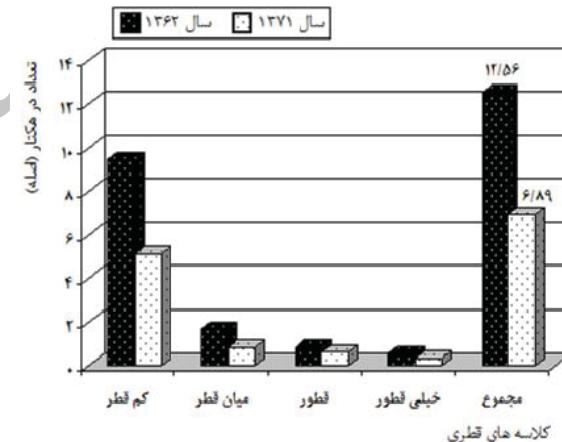

شکل ۱۶. پراکنش حجم در هکتار در کلاسه‌های قطری سایر گونه‌ها

در جمع‌بندی کلی می‌توان گفت که با افزوده‌شدن درصد حجمی گونه‌های راش و بلوط کاهش میزان مرز (تا سطح ۵ درصد) با توجه به حداقل برداشت از این گونه تا حدودی به اهداف ایده‌آل طرح نزدیک شده‌ایم. همان‌طور که گفته شد، پس از اجرای طرح، حجم درختان با کیفیت درجه یک افزایش یافته است (شکل ۴). با توجه به اینکه در اکثر قسمت‌های بخش نمخانه

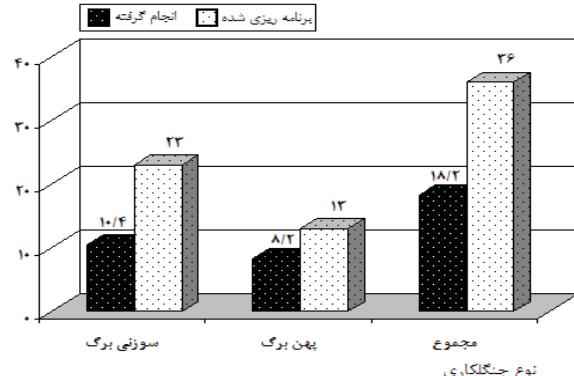
عبور نهال‌هایی، که قبل از این شمارش نبوده‌اند و اکنون به طبقات قطری ۱۰ سانتی‌متر به بالا وارد شده‌اند، دانست.

سایر گونه‌هایی که پراکنش حجم و تعداد آن‌ها بحث می‌شود شامل ملچ، نمدار، زبان‌گنجشک، گیلاس و حشی، خرمندی، انگلی، و شیردار هستند که به‌سبب حجم و تعداد کم تحت عنوان سایر گونه‌ها مقایسه شده‌اند. در مورد این گونه‌ها، به‌علت بیماری مرگ نارون و برداشت مقدار زیادی درختان ملچ خشک شده‌اند و در مجموع از نظر درصد حجم و تعداد کاهش معنی‌داری ملاحظه می‌شود (جدول ۳، شکل‌های ۱۵ و ۱۶). اما این کاهش حجم بیشتر در کلاسه‌های قطری میان‌قطر و خیلی قطر و کاهش تعداد در کلاسه‌های کم‌قطر و میان‌قطر صورت پذیرفته است. در طول برنامه‌های بهره‌برداری ده‌ساله

شکل ۱۵. پراکنش تعداد در هکتار در کلاسه‌های قطری سایر گونه‌ها

از اقدامات جالب در بخش نمخانه کشت آزمایشی سوزنی برگانی مانند پیسه‌آ، نراد، و کاج جنگلی بوده است. در شکل ۱۷ سطح جنگل کاری‌های برنامه‌ریزی شده و جنگل کاری‌های انجام‌گرفته نشان داده شده است. غیرقابل دسترس بودن بعضی از پارسل‌ها (نبود جاده) و کمبود نهال گونه‌های پیش‌بینی شده سوزنی برگ از دلایل کاهش میزان جنگل کاری‌ها نسبت به مقدار برنامه‌ریزی شده محسوب می‌شود.

شکل ۱۷. میزان جنگلکاری‌های برنامه‌ریزی شده و انجام گرفته

افزایش محسوسی از طبقه ۷۰ به بالا از خود نشان می‌دهد و همچنین درختان قطع‌تر از ۱۵۵ سانتی‌متر اضافه شده‌اند. در یک توده ناهمسال، منحنی ارتفاع در طول زمان‌های متفاوت با ثابت‌ماندن بافت و تیپ جنگل ثابت باقی خواهد ماند. در طول اجرای این طرح بیشترین میزان بهره‌برداری درختان در کلاسه‌های قطری قطع‌ر و خیلی قطع‌ر (به خصوص بر روی درختان بسیار سالم‌مند) و بیشتر از گونه ممرز صورت گرفته است. این گونه درختان که قطر بالایی داشتند در آماربرداری دوم شرکت نداشتند و در نتیجه شناس شرکت سایر درختان (به غیر از گونه ممرز) در آماربرداری دوم بیشتر شده است. علت بالاترین منحنی ارتفاع را می‌توان تغییر در بافت توده و شرکت درختان جدید در آماربرداری دوم یا اشتباهات اندازه‌گیری در هریک از دو آماربرداری دانست.

با توجه به اینکه قطعات نمونه آماربرداری در دو دوره ثابت نبوده و به رغم اینکه هر دو آماربرداری دارای دقت لازم بوده است، اما ممکن است مقایسه میزان حجم و تعداد در هکتار خالی از اشکال نباشد. بنابراین، پیشنهاد می‌شود در مطالعات بعدی از قطعات نمونه ثابت استفاده شود. همچنین در مورد حذف عوامل اثرگذار در زادآوری ضرورت دارد برای خروج دام اقدام اساسی صورت گیرد، زیرا چه بسا تداوم چرا در دوره‌های آینده وضعیت زادآوری و اهداف طرح را به مخاطره اندازد.

برش‌های اصلاحی، بهداشتی، و تنک کردن انجام گرفته، بدیهی است که پس از این مدت کیفیت جنگل و درختان باقی‌مانده بهبود نسبی پیدا کنند. نتیجه کار اینکه با افزایش کیفیت حجم در رده درجه یک، و از حجم رده درجه ۲، ۳، و ۴ کاسته شده است. نهایتاً می‌توان نتیجه گرفت که حاصل فعالیت‌های پرورشی و نشانه‌گذاری انجام گرفته در قالب شیوه‌های ارائه شده در کتابچه طرح، تأثیر خود را از لحاظ کفی بر روی توده‌های موجود نهاده و بهبود نسبی به وجود آمده و در این زمینه نیز طرح به موفقیت‌های موردنظر نائل شده است.

مطالعات انجام گرفته در زمینه موفقیت طرح‌های جنگل‌داری نشان داده است که اکثر طرح‌های جنگل‌داری اجرایشده به اهداف انتخابی خود نرسیده‌اند [۲، ۳، ۴]. در بررسی تغییرات کمی و کیفی حاصل از اجرای یک دوره طرح جنگل‌داری در بخش پاتم میانگین حجم در هکتار ۱۰/۱ درصد، و میانگین تعداد در هکتار ۱۷/۷ درصد کاهش داشته است [۲]. معیری [۳] با بررسی عملکرد اجرای طرح جنگل‌داری گلبدن اظهار کرد که پس از اجرای تعداد در هکتار افزایش داشته اما در کل این طرح به هدف خود که استقرار کامل تجدید حیات بوده نرسیده است.

مقایسه منحنی ارتفاع همه گونه‌ها در ابتدا و انتهای دوره نشان داد که شروع منحنی در انتهای دوره از نقطه بالاتری آغاز و ضمن کاهش نسبی در طبقات ۲۵ تا ۷۰ مجددًا شروع به افزایش کرده است؛ به‌طوری که

References

- [1]. Etemad, V. (1994). An investigation on quality and quantity changes due to implementation of Forest Management Plan in the Namkhane District, Kheyrud Forest. M.Sc. thesis. Natural Resources Faculty, University of Tehran, Tehran, 202 pp.
- [2]. Darvish Sefat, A.A. (1985). An investigation on quality and quantity changes due to implementation of Forest Management Plan in the Patom District, Kheyrud Forest. M.Sc. Thesis. Natural Resources Faculty, University of Tehran, Tehran, 79 pp.
- [3]. Moaiyeri, A.H. (1988). Study of executive function of Golband Forest Management Plan (first Dengue re-generation, Shorab district). M.Sc. thesis. Natural Resources Faculty, University of Tehran, Tehran, 121 pp.
- [4]. Shariat Nezhad, Sh. (1999). Study of executive function of Golband Forest Management Plan from silvicultural point of view. Ph.D. thesis. Natural Resources Faculty, Tarbiat Modares University, Tehran, 302 pp.
- [5]. Department of Forestry and Forest Economic. (1981). Forest management plan of Namkhane district. Natural Resources faculty, University of Tehran, Tehran, 197 pp.
- [6]. Zahedi-Amiri, Gh. (1991). Specification of forest increment with the help of C. F. I. method (in the district of Namkhane-e, Kheyrudkenar). M.Sc. thesis. Natural Resources Faculty, University of Tehran, Tehran, 117 pp.
- [7]. Namiranian, M. (2006). Measurement of Tree and Forest Biometry. Tehran University Press, Tehran, 574 pp.
- [8]. Zobeiri, M. (2007). Forest Biometry. Tehran University Press, Tehran, 401 pp.
- [9]. Hojati, M. (1999). An investigation on distribution and age structure of beech regeneration in Fagetum of Gorazbon district, Kheyrudkenar. MSc thesis. Natural Resources Faculty, University of Tehran, Tehran, 67 pp.